

حضرت آیت الله محمدعلی موحدی کرمانی
سرپرست محترم مجمع تشخیص مصلحت نظام

در اجرای اصل یکصد و دوازدهم (۱۱۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مصوبه جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۶/۲/۲۰ مجلس شورای اسلامی که تحت عنوان لایحه موافقتنامه انتقال محکومین بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان به مجلس تقدیم گردیده بود، با در نظر گرفتن مصلحت نظام و عدم تأمین نظر شورای محترم نگهبان بر اساس تصمیم جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۹۶/۴/۲۰ همراه با کلیه سوابق به شرح پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

لایحه موافقتنامه انتقال محکومین بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان

ماده واحده- موافقتنامه انتقال محکومین بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان مشتمل بر یک مقدمه و بیست ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.
تبصره- در اجرای مفاد این موافقتنامه رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه انتقال محکومین بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان

مقدمه

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان که از این پس «طرفهای متعاهد» نامیده می شوند، در پرتو منافع متقابل حاصل از تحکیم همکاری مؤثر در زمینه حقوق کیفری، برپایه اصول حاکمیت ملی، تمامیت ارضی و عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

مفهوم اصطلاحات به کاررفته در این موافقتنامه، به شرح زیر می باشد:

الف- «دولت صادرکننده» به دولتی اطلاق می شود که حکم به مجازات حبس یا دیگر مجازات های سالب آزادی شخصی که ممکن است انتقال یابد یا انتقال یافته است، از سوی دادگاههای آن صادر شده باشد.

ب- «دولت اجراءکننده» دولتی است که حکم به مجازات حبس یا سالب آزادی را که درباره شخص دارای تابعیت آن صادرشده در قلمرو خود اجراء می کند.

پ- «محکوم» به شخصی اطلاق می شود که به موجب حکم صادرشده از دادگاههای یکی از طرفهای متعاهد به علت ارتکاب جرم، به مجازات حبس یا سالب آزادی محکوم شده باشد.

ت- «بستگان نزدیک» به مفهوم آن دسته از اشخاصی است که در قانون دولت متبوع محکوم تعریف شده است.

ث- «مراجع صلاحیتدار هریک از طرفهای متعاقد» دستگاههایی هستند که طبق قوانین داخلی طرفهای متعاقد در امر انتقال محکومین به هر نحو دخالت دارند.

ماده ۲- دامنه شمول موافقتنامه

هریک از طرفهای متعاقد طبق این موافقتنامه می تواند اشخاصی را که در قلمرو دولت صادرکننده به زندان محکوم شده اند به منظور تحمل بقیه مدت مجازات خود به دولت اجراءکننده منتقل کند.

ماده ۳- شرایط انتقال محکومین

۱- محکوم فقط تحت شرایط زیر می تواند منتقل شود:

الف- محکوم دارای تابعیت دولت اجراءکننده باشد؛

ب- حکم صادره طبق قانون داخلی دولت صادرکننده قطعی و لازم الاجراء باشد؛

پ- باقیمانده مدت مجازات موضوع حکم صادره از زمان دریافت درخواست بیش از شش ماه باشد؛

ت- محکوم، به انتقال خود رضایت داده یا با درنظر گرفتن وضعیت جسمانی و روانی او، بستگان نزدیک یا نماینده قانونی وی یا یکی از طرفهای متعاقد، انتقال او را درخواست کند؛

مجلس بر مصوبه خود اصرار ورزید.

ث- عملی که درباره آن حکم صادر شده است، طبق قوانین داخلی دولت اجراءکننده جرم محسوب شود؛

ج- دولتهای صادرکننده و اجراءکننده، با انتقال محکوم موافقت نمایند؛
چ- تحقیقات، بررسی دادگاه یا دیگر اقدامات شکلی درخصوص محکوم در دولت صادرکننده در جریان نباشد؛

ح- علت محکومیت شخص جرم نظامی نبوده باشد؛

خ- خسارت مادی ایجادشده به وسیله جرم، جبران شده باشد.

۲- در موارد استثنائی، طرفهای متعاقد می توانند درباره انتقال محکومینی که باقیمانده مدت مجازات آنان کمتر از شش ماه باشد یا خسارت مادی ناشی از جرم کاملاً جبران نشده باشد، توافق نمایند.

۳- محکوم منتقل نخواهد شد اگر:

الف- مجازات را نتوان در قلمرو دولت اجراءکننده به دلیل وضعیت مرور زمان مطابق با قوانین داخلی آن اجراء نمود؛

ب- دولت صادرکننده الزامات ماده (۶) این موافقتنامه را به نحو مناسب محقق ننموده باشد؛

پ- انتقال ممکن است باعث لطمه به حاکمیت، نظم عمومی شود یا مغایر با اصول اساسی قوانین و یا دیگر منافع اساسی هر یک از طرفهای متعاقد شود.

ماده ۴- ارائه اسناد

۱- دولت اجراءکننده در مورد اجرای حکم اطلاعات زیر را برای دولت صادرکننده ارسال خواهد نمود:

الف) چنانچه محکوم پیش از اتمام مجازات در قلمرو دولت اجراءکننده، از بازداشتگاه متواری شود؛

ب) چنانچه دولت صادرکننده اطلاعات خاصی را در مورد وضعیت محکوم درخواست کند.

۲- دولت صادرکننده کتباً محکوم را از هر اقدامی که توسط هر یک از طرفهای متعاقد به موجب این موافقتنامه در رابطه با درخواست انتقال به عمل آمده است، مطلع خواهد نمود.

ماده ۵- مبادله اطلاعات

طرفهای متعاقد اطلاعات راجع به محکومینی که اتباع آنها هستند را مبادله خواهند کرد.

ماده ۶- درخواست انتقال

در صورت درخواست انتقال محکوم، دولت صادرکننده اسناد زیر را برای دولت اجراءکننده ارسال خواهد نمود، مگر آنکه طرفهای متعاقد به نحو دیگری توافق کنند:

الف- اطلاعات هویتی محکوم (نام خانوادگی، نام، نام پدر) در صورت وجود، تاریخ و محل تولد؛

ب- اسناد تابعیت محکوم؛

پ- متن مواد قانون مجازات که براساس آن شخص، محکوم شده است؛

ت- درخواست محکوم یا نماینده قانونی یا بستگان نزدیک او به انتقال

طبق جزء (ت) بند (۱) ماده (۳) این موافقتنامه؛

ث- رونوشت‌های حکم و اسناد مربوط به اعتبار قانونی آن؛

ج- اسناد مصدق دولت صادرکننده مبنی بر میزان محکومیت تحمل شده، مدت بازداشت قبل از محاکمه و عفو، بخشودگی یا تخفیف و نیز مدت باقیمانده مجازات؛

چ- گواهی پزشکی راجع به وضعیت جسمانی و روانی محکوم.

ماده ۷- رضایت به انتقال

۱- دولت صادرکننده حکم کسب اطمینان خواهد کرد که رضایت موضوع جزء (ت) بند (۱) ماده (۳) این موافقتنامه، داوطلبانه و با آگاهی کامل از پیامدهای آن ارائه شده باشد.

۲- دولت اجراءکننده می‌تواند از طریق کنسول یا هر مقام مورد موافقت از اعلام رضایت مزبور به دولت محکوم‌کننده اطمینان حاصل کند.

ماده ۸- پاسخ به درخواست انتقال

طرف متعاقد درخواست‌شونده ظرف یک‌ماه بعد از وصول اسناد موضوع ماده (۶) این موافقتنامه، نسبت به رد یا قبول درخواست انتقال، تصمیم گرفته و تصمیم خود را به محکوم، نماینده قانونی یا بستگان نزدیک او و به دولت صادرکننده کتباً اعلام خواهد نمود.

ماده ۹- زمان، مکان و شرایط انتقال

طرفهای متعاقد در مورد محل، تاریخ و شرایط انتقال محکوم با یکدیگر توافق خواهند کرد.

ماده ۱۰- هزینه‌های انتقال

کلیه هزینه‌های مربوط به انتقال محکوم از زمانی که تحویل دولت اجراءکننده می‌شود، بر عهده دولت اجراءکننده خواهد بود.

ماده ۱۱- ترتیبات اجرای حکم پس از انتقال

۱- دولت اجراءکننده موظف است:

الف- اجرای حکم محکومیت را بلافاصله به دستور مرجع صلاحیتدار خود ادامه دهد؛ یا

ب- از طریق آیین قضائی، مجازات تجویز شده در قانون دولت صادرکننده حکم را به مجازاتی که در قوانین دولت اجراءکننده برای ارتکاب همان جرم پیش‌بینی شده است، جایگزین کند.

۲- دولت اجراءکننده در صورت درخواست موظف است پیش از انتقال محکوم، به دولت صادرکننده حکم اطلاع دهد که کدام یک از رویه‌های مندرج در بند (۱) را به عمل خواهد آورد.

۳- اجرای حکم تابع قوانین داخلی دولت اجراءکننده خواهد بود و فقط آن دولت صلاحیت اتخاذ تمام تصمیم‌های مناسب در مورد محکوم را دارا خواهد بود.

۴- در صورت ادامه اجرای حکم، دولت اجراءکننده به ماهیت قانونی و مدت محکومیت به شرح تعیین شده از طرف دولت صادرکننده ملتزم خواهد بود.

۵- چنانچه حکم از نظر ماهیت یا مدت با قانون داخلی دولت اجراءکننده مغایر باشد یا قانون داخلی دولت صادرکننده مجازات را با مجازات یا اقداماتی که طبق قوانین آن برای جرم مشابه مقرر گردیده است، تطبیق دهد.

۶- در صورت تبدیل حکم، دولت اجراءکننده آیین دادرسی خود را اعمال خواهد کرد. در هنگام تبدیل حکم دولت اجراءکننده مکلف است:

الف- مجازاتی را که مستلزم محرومیت از آزادی است به یک مجازات مالی تبدیل نکند؛

ب- کل دوره مجازات سلب آزادی که محکوم تحمل کرده است را کسر کند؛
پ- مجازات صادره علیه محکوم را تشدید نکند و ملتزم به رعایت هیچ نوع حداقلی در طول مجازات که قانون داخلی دولت اجراءکننده ممکن است برای جرم یا جرائم ارتكابی مقرر داشته باشد، نباشد.

۷- در صورت تبدیل حکم بعد از انتقال محکوم، دولت اجراءکننده حکم باید محکوم را در بازداشت نگه دارد و یا در غیراین صورت اطمینان حاصل کند که محکوم تا خاتمه تبدیل مجازات در دولت اجراءکننده حضور خواهد داشت.

ماده ۱۲- عفو، بخشودگی و تخفیف

هریک از طرفهای متعاقد می‌تواند مجازات مقرر برای محکوم را، طبق قوانین داخلی خود مورد عفو، بخشودگی یا تخفیف قرار دهد.

ماده ۱۳- تجدیدنظر در حکم محکومیت

فقط دولت صادرکننده حکم حق تجدیدنظر نسبت به حکم محکومیت شخص را دارد. نسخه مصدق آراء محاکم دولت صادرکننده که مجازات را لغو یا تبدیل می‌کند و سایر اسناد لازم بی‌درنگ به مراجع صلاحیتدار دولت

اجراءکننده ارسال می‌شوند به نحوی که این مراجع بتوانند در خصوص اجرای حکم به نحو مقرر در ماده (۱۱) این موافقتنامه تصمیم بگیرند.

ماده ۱۴- عبور از کشور ثالث

هریک از طرفهای متعاقد در صورت درخواست طرف متعاقد دیگر در مورد عبور محکوم از قلمرو خود به قصد کشور ثالث یا از کشور ثالث به قلمرو طرف متعاقد دیگر، براساس موافقتنامه بین طرف متعاقد دیگر و کشور ثالث، کمک خواهد کرد.

هزینه‌های مربوط به عبور به عهده طرف متعاهدی می‌باشد که درخواست چنین عبوری را نموده است.

ماده ۱۵- عطف به‌ماسبق شدن

مفاد این موافقتنامه نسبت به احکام صادره از دادگاههای هر یک از طرفهای متعاقد که قبل از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه صادر شده است نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۱۶- نحوه ارتباط

ارتباط بین وزارت دادگستری جمهوری اسلامی ایران از یک طرف و دادستانی کل جمهوری قزاقستان از طرف دیگر که طبق این موافقتنامه مراجع مرکزی هستند، از طریق مجاری دیپلماتیک برقرار خواهد شد.

ماده ۱۷- زبان

درخواست انتقال و اسناد اضافی باید به زبان طرف متعاقد درخواست شونده یا به زبان انگلیسی باشد.

ماده ۱۸- حل و فصل اختلافها

مراجع صلاحیتدار طرفهای متعاقد هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر و اجرای این موافقتنامه را از طریق مذاکره یا مشورت از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهند کرد.

ماده ۱۹- اصلاح موافقتنامه

این موافقتنامه با توافق کتبی طرفهای متعاقد می‌تواند اصلاح شود. هرگونه اصلاح به نحو مذکور در ماده (۲۰) این موافقتنامه لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۲۰- مدت اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه سی‌روز پس از تاریخ دریافت آخرین اعلامیه کتبی طرفهای متعاقد از مجاری دیپلماتیک درباره انجام تشریفات داخلی مطابق با

قوانین و مقررات خود که برای لازم‌الاجراء شدن آن ضروری است، لازم‌الاجراء خواهد گردید.

این موافقتنامه برای مدت زمان نامحدود اعتبار خواهد داشت و تا انقضای شش ماه از تاریخ دریافت اطلاعیه کتبی هریک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر از طریق مجاری دیپلماتیک مبنی بر قصد آن برای فسخ این موافقتنامه لازم‌الاجراء باقی می‌ماند.

فسخ این موافقتنامه نسبت به درخواست‌های انتقالی که در زمان اعتبار آن ارائه شده، تأثیری نخواهد داشت.

این موافقتنامه در یک مقدمه و بیست ماده در دو نسخه هر یک به زبانهای فارسی، قزاقی و انگلیسی، در تهران در تاریخ ۲۳ فروردین ماه ۱۳۹۵ هجری شمسی مطابق با ۱۱ آوریل ۲۰۱۶ میلادی، که تمام متون از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشند، تنظیم گردید. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک قرار خواهد گرفت.

از طرف
جمهوری قزاقستان
آسخاط دالبایرف
دادستان کل

از طرف
جمهوری اسلامی ایران
مصطفی پورمحمدی
وزیر دادگستری

مجلس شورای اسلامی بر مصوبه قبلی خود مشتمل بر ماده واحد و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیستم تیرماه یکهزار و سیصد و شش با در نظر گرفتن مصلحت نظام اصرار ورزید.

علی لاریجانی